

— Ima jedan dan kojeg Prominci naročito slave.

324 ŠIBENIK
Naučna biblioteka

— Nogomet gledan kroz dinar

Savezna štafeta u Šibeniku Srdačni pozdravi drugu TITU

U ponedjeljak, 8. o.m. u 9.45 sati stigla je u Šibenik, burno pozdravljena od građana, omladine i pripadnika JNA, Savezna štafeta mladosti, noseći čestitke i pozdrave drugu Titu za njegov 75. rođendan i 30-godišnjicu dolaska na čelo Komunističke partije Jugoslavije.

Štafetnu palicu, koju je izradio T. Ostojica, donio je na Poljnu maršala Tita Nikola Cetina, učenik šibenske Gimnazije. Štafeti se na putu od Prosike do Šibenika priključilo oko 25 lokalnih štafeta iz radnih kolektiva, škola i jedinica Jugoslavenske narodne armije, te lokalne štafete šibenske općine, koja je prije desetak dana krenula na put od Primoštena do Pirovca, te u pravcu otoka i zagorskog dijela općine.

Saveznu štafetu na svečano ukrašenom balkonu Narodnog kazališta pozdravio je Dane Sekso, organizacioni sekretar Općinskog komiteta SK Šibenik, koji je u svome govoru ocrtao razvojni

put Saveza komunista, od 1937. godine kada je na čelo KPJ došao drug Tito, pa do danas, a zatim je u ime šibenskog Garnizona govorio poručnik Dragutin Prester, uputivši drugu Titu borbene pozdrave za njegov 75. rođendan.

Pismo građana i omladine šibenske komune pročitala je učelnica Gimnazije Adriana Dobrić, a onda je uz zvukove Šibenske narodne glazbe i glazbe Garnizona štafetnu palicu preuzeo omladinac Ante Bastić, koji je u pratnji omladine i pripadnika JNA, te članova Auto-moto društva ponio palicu u pravcu Splita.

(j)

Pismo

— Bilo bi potrebno na ovom skupu evocirati dane rata, dane teških napora naših naroda da izbore slobodu, da izgrade zemlju o kojoj svijet s poštovanjem govori, kada si u svakom radu, ideji i akciji Ti bio voda, družo TITO.

Trebalo bi govoriti o tvojoj hrabrosti i nepokolebljivosti, o Tebi kao idealu svih ljudskih osobina da bismo shvatili Tvoju veličinu i genialnost. Ali, ako kažemo samo to, učinili bismo od Tebe heroja prošlosti koji samo u sjećanjima živi. A Ti, družo TITO, nisi samo prošlost, već i sadašnjost. U svim teškoćama Ti si sa nama stvarno prisutan, pomažeš nam svojim radom da savladamo prepreke što stoje na našem putu. Tvoj glas podstiče nas da idemo uvijek i samo naprijed, da radimo i da se borimo za bolje, za slobodu i mir, za budućnost. Ali, u svemu tome Ti si nadasve čovjek koji radi, osjeća i voli svoj narod. Ti si naša stvarnost i živiš u našim srcima i baš zato Te volimo. Voli Te ovaj narod, jer si blizak, jer nas razumiješ, jer nisi ostao heroj prošlosti, već si u svakom budućem danu uvijek mlad za novo i plemenito.

Zato sve naše želje upućene Tebi stapaju se u jedan gromki glas: Sretan Ti 75. rođendan, družo TITO, i ostani takav još dugo, dugo među nama, još mnogo proljeća duhom i idejama mlad.

GRAĐANI I OMLADINA ŠIBENIKA

Štafeta mladosti u Drnišu

Štafetu mladosti s pozdravima drugu Titu za njegov 75. rođendan omladina i narod drniške komune uputili su u subotu, 6. svibnja.

U 18 sati na svečanu tribinu na Poljani maršala Tita u Drnišu stizale su lokalne štafete omladine sela Miljevaca, Petrova Polja, Siverića, Promine, Donje i Gornje Zagore i mnogih privrednih organizacija, sportskih, školskih i drugih društava.

Na mitingu koji je tom prilikom organiziran, okupilo se mnoštvo naroda i omladine Drniša i okolnih sela. Na svečanoj tribini bili su rukovodioci društveno-političkih organizacija i društveni radnici komune. Miting je otvorio Ante Dželalija, sekretar Predsjedništva Saveza omladine Drniš, a zatim je okupljenoj omladini i narodu govorio predsjednik Skupštine općine Drniš drug Ivan Tarle.

Pozdravno pismo omladine i naroda drniške komune drugu

Titu za 75. rođendan, s najljepšim željama i plamenim pozdravima, pročitala je Anka Duvančić, učelnica Gimnazije.

Zborovi omladine i brojni mitinzi organizirani su i u centrima pojedinih seoskih područja: u Drinovcima, Gracu, Unešiću, Oklaju i Siveriću.

Općinska štafeta mladosti postavila je put prema Šibeniku, gdje se zajedno s kninskom priključila glavnoj štafeti mladosti 8. svibnja.

Sime Pilić

NAJLJEPŠE IZLETISTE

Motel zagrebačkog ugostiteljskog poduzeća «Medveščak» veoma je brzo dobio svoje konačne konture. Građevinski radovi već su pri kraju.

Taj «čvrsti» objekt izrastao je na mjestu kakvo se samo može poželjeti, te je sigurno da će to biti najposjećenije šibenskog izletišta.

Ovih dana radnici kopaju kanale za cjevovode i električne vodove. U samom mostu instalacije su već postavljene, još prili-

kom njegova završetka, a manji radovi obavljani su prethodnih mjeseci.

Iako se čini da je sve pri kraju, poslova ima dosta. Hoće li sve biti na vrijeme dovršeno?

Sudeći po dosadašnjem tempu izgradnje, nema bojazni od zakašnjenja, te se vjeruje da će petnaestog lipnja gosti već sjediti na terasi pred motelom.

Na slici: Kraj betonskog kolosa niknulo je zdanje novog motela.

Tekst i snimak: J. Čelar

PROSLAVA 1. MAJA — PRAZNIKA RADA

IZLETI I PRIREDBE

Ovogodišnji Praznik rada — 1. maja — protekao je u Šibeniku i okolnim mjestima u znaku brojnih svečanosti, akademija, priredaba, sportskih natjecanja i nekoliko radnih pobjeda.

Svečanosti su započele akademijom u Narodnom kazalištu, na kojoj su nastupili mješoviti zbor «Kola» i orkestar Garnizona Šibenik, te dramski ansambl Centra za scensku kulturu, koji je izveo komediju V. Mandića «Moj žet direktor». Svečanost akademiji prisustvovali su i predstavnici političkog i kulturnog života grada, radnih organizacija i JNA. Prvomajski praznici nastavljani su različitim kulturnim i sportskim manifestacijama, te izletima radnih kolektiva i građana u turistička mjesta šibenske okoline.

Prvi maja obilježen je i radnim pobjedama stanovništva šibenske komune. U Zatonu je na svečan

(jj)

Opada interes za rad u inozemstvu

Mrmo priznati da su nas iznenadili podaci o tome koliko je stanovnika šibenske i drniške komune u prvom tromjesečju ove godine podnijelo zahtjeve za odlazak na rad u inozemstvo.

Konkretnije govoreći, do petka travnja ove godine podnesena su samo 64 zahtjeva, dok ih je u istom razdoblju prošle godine bilo 780. Pri tom treba reći da je opadanje broja zahtjeva u uskoj vezi sa smanjenjem moguć-

nosti da se u inozemstvu nađe radno mjesto.

U prvom tromjesečju ove godine u inozemstvu je našlo radno mjesto 90 osoba, od čega su četiri žene. U istom razdoblju prošle godine bilo je više od 300

Manje za novčane naknade

Shodno zakonskim propisima, određene kategorije privremeno nezaposlenih osoba imaju pravo na dobivanje novčanih naknada. U siječnju ove godine pravo na novčanu naknadu imalo je 245 osoba, od čega 88 žena. Njima je isplaćena naknada za 7.066 dana, a iznosila je 4 milijuna i 911 tisuća starih dinara.

U veljači su naknadu koristile 243 osobe (84 žene), i to za 5.494 dana, a dobili su ukupno 4 milijuna 178 tisuća starih dinara. Konačno, u ožujku ove godine pravo na novčanu naknadu koristilo je 207 privremeno nezaposlenih, a isplaćeno im je 3.844.766 starih dinara.

Međutim, u istom razdoblju prošle godine na ime naknada za privremeno nezaposlene osobe isplaćeno je 14 milijuna 686 tisuća starih dinara. Dnevni prosjek primanja iznosio je 612 starih dinara, a mjesečni prosjek po jednom korisniku 15.912 starih dinara. Dakle, 3.224 dinara manje nego u istom razdoblju ove godine.

U siječnju 1966. godine izdano je na ime zdravstvenog osiguranja privremeno nezaposlenih osoba 813.040 starih dinara, u veljači isto toliko, a u ožujku 786.840 starih dinara. Dakle, ukupno 2 milijuna i 412.920 starih dinara. U istom razdoblju ove godine izdaci za zdravstvenu zaštitu nezaposlenih osoba iznosili su 2 milijuna i 454.910 starih dinara. Konkretnije govoreći, izdaci su u prvom tromjesečju ove godine u odnosu na isto razdoblje prošle godine porasli za 41.990 starih dinara. (B)

Kanjon Krke zaštićen

Na cijeloj svojoj dužini kanjon rijeke Krke bit će konačno zaštićen od eventualne izgradnje. Sve dotle dok ne bude donesen generalni projektni plan stavlja se zabrana na bilo kakvu gradnju.

To je zaključeno na nedavno održanom sastanku predstavnika općina Knin, Drniš i Šibenik, te Republičkog zavoda za zaštitu prirode i Zavoda za urbanizam Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu.

U živoj raspravi odlučeno je da se skupštinama općine Knin, Drniš i Šibenik uputi prijedlog da gospodarenje nad rijekom prepuste šumskim gospodarstvima spomenutih općina. Radi zajedničkog upravljanja preporuča se tim gospodarstvima da formiraju jedno koordinaciono tijelo. Tako će kanjon Krke, od svog izvora do ušća, prvi put dobiti svoga prvog vlasnika.

Turistički savez općine Šibenik participirat će veći dio sredstava za izradu generalnog projekta gradnje, što će koštati oko 12 milijuna starih dinara.

(j)

U 24. IZBORNOJ JEDINICI PRIVREDNOG VIJEĆA IZABRAN ANTE MILIŠA

Kao što smo već javili, u 24. izbornoj jedinici Privrednog vijeća, koju sačinjavaju poljoprivredne zadruge Sapin Dolac, Dvornice, Južni i Burnji Primošten, 5. 6. m. održani su ponovni izbori, s obzirom da su na izborima održanim 23. travnja ove godine dvojica predloženih kandidata dobili isti broj glasova.

Na ponovljenim izborima birajući ove izborne jedinice većinom glasova izabrali su za odbornika u Privredno vijeće Antu Milišu. Na taj način poznata je lista novoizabrane polovice odbornika za sva četiri vijeća Skupštine općine Šibenik.

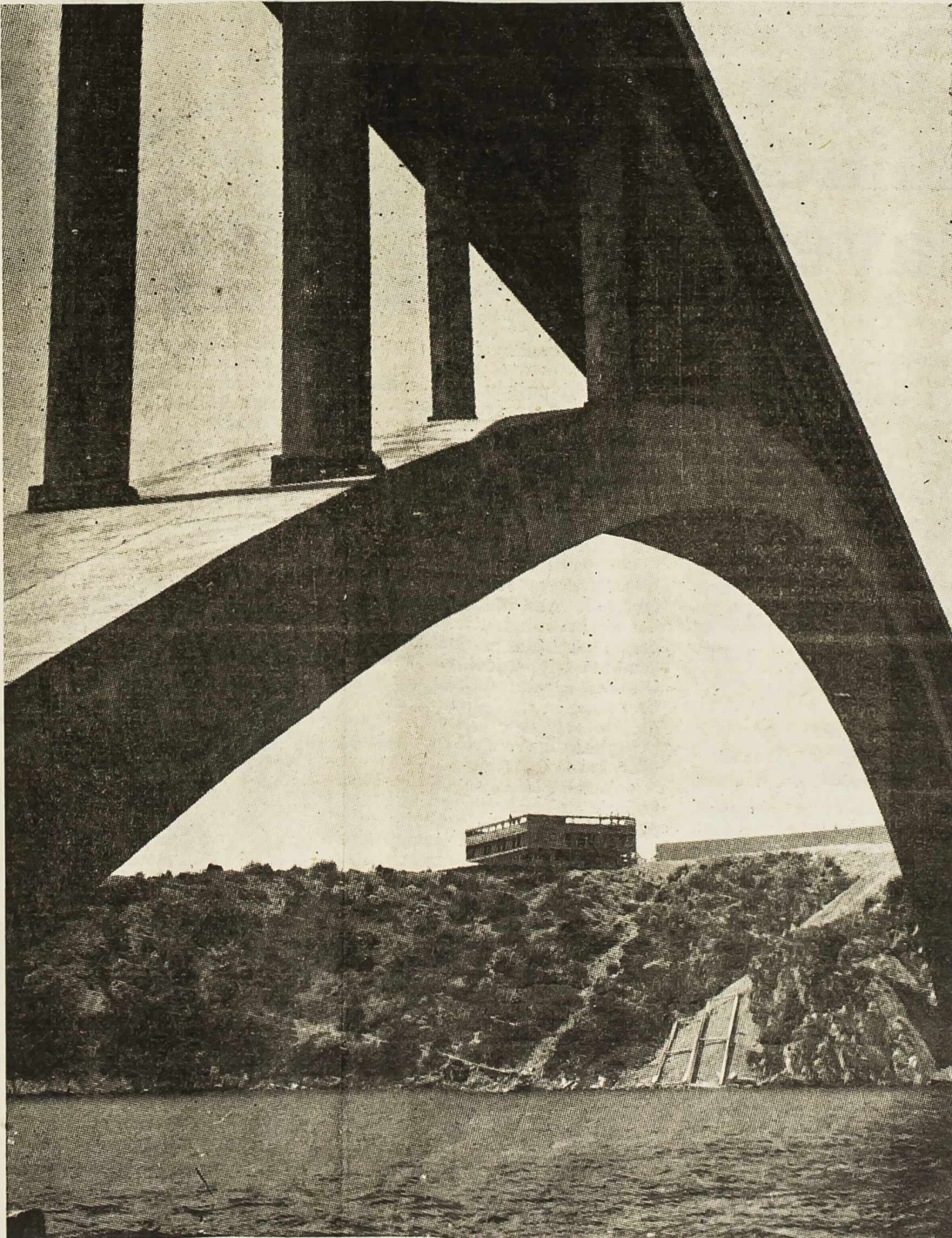
(j)

Svečanost u Danilu

Sekcija za dramsku i kulturnu aktivnost iz Danila Gornjeg priredila je u čast praznika rada — Prvog maja — svečanu priredbu na kojoj su, pored omladinaca, učestvovali i pioniri. Priredba je održana pred oko 250 posjetilaca.

Odmah nakon toga, tj. kad je pao mrak, praznik rada obilježen je paljenjem vatra na istaknutim mjestima. Slijedećeg dana u mjestu su održana sportska takmičenja, jer su u Danilu Gornjem gostovali omladinci Danila Birnja. Raspoloženje mladih i svih mještana bilo je vrlo svečano.

Ante Kljajić

Drugarska se pjesma ori

Uobičajena »gungula« na hvarskoj rivi u trenutku kada pristaje brod, bila je obogaćena u nedjelju, 30. travnja, novim zvukovima i posebnom svečanom atmosferom. Sa »Proleterke« je odjekivala pjesma, sa obale također, pojačana zvucima marševa hvarske glazbe. Zastave u čast Prvog maja načinile su vatromet boja u onoj bujnoj vegetaciji i jedinstvenom plavetnilu neba i mora. Poslije dvadeset godina vraćaju se đaci-partizani u hvarsku luku, koja im je onda dala utočište za naporno školovanje i skroman život, pružila im pažnju i srdačnost, prve mirnodopske radosti i nestaške. Na sve to mislili su učesnici ove rijetke proslave kad su izlazili iz broda u hvarskoj luci, trudeći se da u stisnutoj masi na obali prepoznaju svoje ratne i školske drugove. Od nekadašnjih 400 učenika partizanske gimnazije »Vladimir Nazor« u Hvaru, ovom prigodom ih se okupilo stotinjak iz svih krajeva Hrvatske. Iz Sibenika osamnaestero i prof. Ante Supuk, ondašnji direktor partizanske gimnazije.

Prof. Ante Supuk

Pokušao sam zamisliti te već otežale, prosijede i proćelave zrele ljude, kada su u šarolikim partizanskim uniformama pristizali kao i danas iz svih krajeva zemlje, iz vojnih jedinica ili društvenih organizacija »da oružje zamijene knjigom«, kako su zapisali na spomen-ploči u gimnazijskom predvorju. »Usiljenim maršem« trebalo je u jednoj godini svladavati po dva razreda, i to poslije tri-četiri godine pauziranja, što je bilo ujedno i najveća životna škola u kojoj se »kalio čelik«. SKOJ-Partija, »Smrt fašizmu - sloboda narodu«, bili su jedini predmeti te krvave škole. I dok su školske table zjapile prazne, zidovi okupirane domovine bili su ispunjeni »formulama«, kako se stiče sloboda i vraća dostojanstvo jednog izmrcvarenog naroda.

Danas su to zreli ljudi, veoma iskusni i dragocjeni trudbenici sredine u kojoj djeluju, ljudi sa relativno visokim standardom, materijalno opskrbljeni i bogati iskustvom, pa ipak pored ponosa zbog svega što su prebrodili i postigli bilo je u pogledu i neizbježive svete zbog prohujale mladosti u neuporedivo težim životnim okolnostima.

Oficijelni dio svečanosti ispunili su govori i evokacije na razdoblje školovanja, otkrivanje spomen-ploče na zgradi gimnazije, polaganje vijenca na grobnicu boraca-partizana. Ekipa RTV Zagreb na čelu sa Zvonkom Leticom neumorno je bilježila sve momente ovog sastanka, bezbroj fotoaparata škljocalo je bez prestanka, da otmu zaboravu ovu rijetku proslavu.

Svoju pažnju osobito sam posvetio šibenskoj grupi učesnika i prozvao ih abecednim redom kao iz školskog dnevnika, neka oni sami izraze u najkraćim crtama sav kovitlac kojim su bili ispunjeni 30. travnja i 1. maja u Hvaru.

Prof. ANTE SUPUK, direktor partizanske gimnazije, bio je škrt u izjavama. Zadovoljio se time da se samo spomene kako je on bio »samo jedan među imama« koji su se trudili da na najbolje mogući način osposobe svoje učenike za ostvarenje životnog poziva.

RAJNA BUJAS-GLINSEK graciozno se osmijehnula kad smo joj dali riječ: »U Hvaru sam maturirala, završila Višu pedagošku akademiju u Splitu i sada sam nastavnik u I osnovnoj školi u Sibeniku. Manjkaju mi riječi da opišem ovaj susret, tu duševnu rekreaciju. Za mene je ovaj susret vraćanje vjere u ljude i povjerenje u samu sebe.«

JOSKO ČELAR bio je kao stručnjak za vinarstvo u velikoj neprilici. Teško je mogao preporučiti ijedno vino osim iz šibenske vinarije. Zanimljivo je da mu je u Komandi srednjeg Jadrana bio komesar učesnik ove proslave Ciro Duhović. Čelar je položio u Hvaru maturu i diplomirao na Agronomskom fakultetu u Zagrebu. »Ondašnje drugarstvo nadoknadilo nam je obitelj. Danas smo toliko zauzeti raznim obavezama i željama, da je i za nas šibence ovo bila prilika da sjednemo za isti stol.«

Dr CIRO DUHOVIĆ okitio se kao da ide u svatove. Inače ispunjen životnom radošću nije štedio ni sada svoj temperament. Iz Komande ratne mornarice u Splitu završio je u školske klupe, maturirao u Hvaru i završio Medicinski fakultet. Liječnik je opće prakse u Sibeniku. Dr Duhović smatra da je njegova generacija ostala poletna »za kolektivnu akciju u svakom pogledu«.

ANTE JURAS: »Najuzbudljiviji čas — brod prilazi hvarskoj rivi i generacija revolucije opet se spaja u homogenu jedinicu. Hvar nas opet sjedinjuje.« Tako bivši maturanti sa Hvara, koji je završio i Pravni fakultet i kao načelnik Odjela za opću upravu djeluje danas u Skupštini općine Sibenik.

NIKOLA KLARIC, Višarin rodom, bio je od 1943 u partizanima. Iza mature u Hvaru završio je Tehnički fakultet u Ljubljani, odsjek metalurgije, i sada je rukovodilac tehničke kontrole u TLM.

»Bile su to teške godine. Hrana: biž bez soli! Sretan sam što prvi put vidim neke drugove iz 1947. godine.«

RUBE KOVAC je završio V razred u Hvaru, a na Rijeci Tehničku školu. Sef je službe za zaštitu rada u Tvornici elektroda i ferolegura. »Prvi put sam na Hvaru poslije dvadeset godina. Sve me se dojmilo — doček, mahanje... ratno prijateljstvo i drugarstvo... pa i mladolikost Zvonka Leticе, koji nas je snimao.«

ANTE KRONJA je bio neumoran u osvježavanju dogodovština sa Hvara. Bijegom iz zatvora priključuje se 1943. talijanskom partizanima, u Hvaru je maturirao, da bi kasnije završio Ekonomski fakultet. Direktor je hotelskog poduzeća »Rivijera«. »Prekratko smo bili zajedno. Zelio sam doznati nešto više o tome kako žive i što rade moji bivši drugovi, koliko se vesele životu, šta ih tišti... Eto, jedna kolegica priča da je »bez djece, muž joj je bio pretučen u logoru, možda je u tome razlog... ali nećemo ništa provjeravati... ostat ćemo zajedno...«

TOMISLAV KRNIC, direktor najvećeg industrijskog objekta u Sibeniku, Tvornice lakih metala. Ali, put do toga odgovornog i uglednog položaja započeo je kao 14-godišnji skojevac i učesnik NOB-e. Obreo se čak u El Shatu, na Hvaru završio VI razred u Zagrebu maturirao u tamošnjoj Partizanskoj gimnaziji i završio Ekonomski fakultet.

»Bili smo više gladni nego siti, ali držala nas je ljubav prema Partiji, premda nismo razlikovali Marks od Maksima Gorkog. Kad bih se ponovo rodio, ne bih tražio drugi put, jer put kojim smo koračali bio je pravi put.«

MILAN LALIC maturirao je u Hvaru. Kao borac XX divizije ranjen je i upućen u Italiju na liječenje. Kako sam duhovito kaže, bio je »po distribuciji kadrova planski raspoređen na — agronomiju.« Planska raspodjela nije urodila plodom, jer je konačno

završio postdiplomski studij III stupnja na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Sekretar je Skupštine općine Sibenik.

»Dijeli nas prevelik vremenski razmak. Jedva smo se prepoznali. Ubuduće treba to izbjeći češćim susretima.«

KRESIMIR MALI je imao također interesantan razvojni put. Nakon povratka iz avijatičke škole u Moskvi završio je VI razred u Hvaru, a maturirao u Sibeniku. Rukovodilac je komercijalnog sektora u »Izgradnji«. »Susret sa drugovima-cama poslije dva decenija uspio je iznad očekivanja.« »Sve ćemo zapaliti«, govorio je oduševljeno, premda do požara nije nigdje došlo.

SVETOZAR MANDIC kretao se ovim kursom: štab XIX divizije, VII razred u Hvaru, matura u Sibeniku. Studirao čak u Leningradu, ali u Beogradu završio veterinarski fakultet i sada je direktor Veterinarske stanice u Sibeniku. »Hvar je onda bio lišen sadašnje živosti i prometa, ali naša gimnazija to je nadoknadjivala svojom mladosti i akcijama. Mi smo bili nosioci sportskog i kulturnog života. Zadovoljstvo je sve to prelizati u sjećanju.«

ANKA PICULA, u NOB-i šifrant štaba II proleterske dalmatinske brigade, i danas je vezana uz Armiju, službenik je u vojnoj pošti šibenskog garnizona. »Kad sam posmatrala naše stare fotografije, pod njihovim utjecajem mislila sam ugledati u starim drugovima golobrade i suhonjave momke. Kad tamo, u njih četvero 500 kila! Zapanjilo me!«

TOMISLAV RELJA došao je na Hvar iz XXVII divizije, završio V razred, nastavlja školovanje u Zagrebu na Srednjoj tehničkoj školi. Projektant u »Planu«.

»Ja sam jako zadovoljan. Naviknut u posljednje doba dano-

nočno visjeti nad projektima, za mene je to bilo posebno osvježenje.«

ZELJKO RELJA toliko je bio okupiran razgovorima, prebacio se od grupice do grupice i osvježavao uspomene, da nije stigao dati posebnu izjavu. »Previše toga osjećam da bih vam to mogao ukratko reći«, doviknuo mi je na rastanku. Relja je kao inženjer kemije zaposlen u tvornici lakih metala »Boris Kidrič« — Ražine.

SPIRO STRUNOVIĆ direktor Narodne banke u Sibeniku, u Hvaru je maturirao, pa u Zagrebu završio Ekonomski fakultet. Iz XX divizije bio je prebačen u bolnicu u Bariju.

»Da smo dulje ostali na proslavi, bolje bi se zblížili, ali i ovako nekadašnje drugarstvo brzo se ispoljilo. Steta da nismo imali vremena i za kontakte sa Hvaranima, koji su onda pripremali svoje mjesto za položaj što ga sada ima u našem turizmu.«

BORIS TESIJA bio je neumoran i kao organizator i kao TV snimatelj. Kao sekretar kluba XIX divizije odvajao se od uniforme i u Hvaru maturira. »Premda sam na Hvaru živio svega deset mjeseci, čini mi se da je to trajalo deset godina. Toliko je doživljaja. Steta da se proslavi nisu odazvali svi oni koji su to mogli učiniti.« Više od ove izjave rekao je Boris svojom TV-kamerom, koja je zabilježila bezbroj susreta na Hvaru.

DAVOR TESIJA, diplomirani inženjer strojarstva, radi u TLM. Iz bolnice u Italiji prebačen je u brodograđilište V pomorskog područja u Korčuli. U Hvaru je završio VII razred a maturirao u Sibeniku.

»Trebalo bi se opet sastati«, bila je i Davorova želja, »jer prekratko smo bili skupa iza tolikog razmaka od školovanja.«

GOJISLAV ZUBOVIC došao je u Hvar iz Komande mornarice u Splitu. Završivši malu maturu, upisao se u Splitu na Srednju tehničku školu i sada je šef općeg odjela tehničkog odsjeka u pogonu »Elektre« u Sibeniku.

»Jedva sam čekao da se sretnem sa starim drugovima. Ondašnje drugarstvo i entuzijazam nosim u sebi kao trajne vrijednosti svoje mladosti.«

Toj šibenskoj grupi manjkali su još i pok. Cedo Rakić, pa odsutni Tomislav Vričić, Marija Gatar, Neda Santic, Lenka Bujas, Damira Kronja, Sonja Dunkić, Mile Pender, Zivko Cvitković, Lela Čala, Josip Karadžole, Jakša Bučević...

Svaki od učesnika ove proslave lice je jedne životne drame, jednoga presudnog razdoblja u našoj povijesti, jednoga natičovječanskog napora i jedne blistave pobjede.

Kad ih je drug Marko Belinić pozdravljao, sazeo je ulogu đaka-partizana u ove riječi: »Vi ste se borili i učili, pleća ste podmetnuli u izgradnji socijalizma, ali vaše obaveze nikad ne prestaju, jer komunisti nikad ne odlaze u penziju.« Evo za sve učesnike ove uzbudljive proslave povoda za razmišljanje. Najteže je ostati vjeran svojoj mladosti.

Kad je barba »Proleterke«, Sime Bobić, sirenom pozdravio one koji su ostali na rivi, zalepršale su ruke na »dovidenja«, bivši partizani vraćali su se svojim radnim jedinicama, svojim svakodnevним obavezama i potrebama, a na Hvaru je ostao vijenac na kosturnici boraca i ploča na bivšoj partizanskoj gimnaziji i u svima želja — »Opet se nadimo!«

MATE RELJA

Vicin „izlet“ na otok Zlarin

Nakon uspješno završene turneje po Americi, koja je trajala puna dva i po mjeseca, Vuk Vuković je 29. travnja iskoristio svoj posjet Sibeniku da »skokne« do Zlarina i da obiđe brojne poznanike i rođake, te da se sretno s ljudima sa čijom je braćom, sestrama, sinovima i unučadi u Americi proveo nezaboravne trenutke.

To mu je bila i kao neka obaveza koju je sada ispunjavao prema Zlarinjanima s onu stranu oceana, a čini se i prema sebi samome. Jer, kako reče, prošlo je gotovo deset godina otkako je zadnji put koraknuo na otok s kojeg zapravo — i potječe.

Uprkos nevremenu koje je toga dana vladalo, Vuk je bilo raspoložen i za razgovor i za pjesmu. Nije ga smetalo ni što je istoga dana uveče trebao pjevati u Sinju.

— Kako se, dakle, kretala ova tvoja »dalmatinska turneja?«

— Svakog dana nastupao sam u nekom drugom mjestu. Osamnaestog sam pjevao u Trogiru i Splitu, devetnaestog u Zadru, zatim u Sibeniku, pa opet u Splitu, te u Kninu i Livnu, na Hvaru i u Kaštelima, u Makarskoj i sada u Sinju. Nakon toga ponovo pjevam u Splitu, a zatim u Tučepima na »Hajdukovoj noći«. Prvog maja imam koncert u Bibinjama kod Zadra, također za »hajdukovce«. Naime, Bibinje su poznate po najvratnijim simpatizerima dalmatinskog prvligaša.

— Kad smo već kod tvog »kalendara« kakav je daljnji »vozni red« nastupa?

— Već sada znam svaki pojedini termin do rujna. Među ostalim, očekuje me turneja po Sloveniji, zatim »Beogradsko prolće«, pa odlazak u Čehoslovačku, gdje ću snimiti ploče za »Supraphon«.

— Možeš li precizirati datum kad bismo te opet mogli slušati u našem gradu?

— U Sibeniku ću boraviti od 9. do 15. lipnja. Tada ću dati koncert u Sibeniku, a zatim u Zlarinu. To će ujedno biti mo-

bile bi potrebne godine i godine nastupanja na televiziji i na koncertima. Čovjek bi se na-prosto izgubio u ogromnoj mašineriji zabavne muzike.

Na Zlarinским ulicama bilo je prilično tiho. Ali, kad smo stigli i prošetali obalom, ljudi su izlazili iz svojih kuća. Jer, došao im je gost kojega su očekivali. Svrtili smo u kuću Frane Acalina. Njegova sina Gorana Vice je sreo u Njujorku, na priredbi uoči Nove godine. Otac redovno prima pisma od sina, ali je ipak želio čuti mnogo novih pojednosti. Vidjeli smo da je Vice u Zlarin donio čitav »paket« usmenih poruka i da gotovo ni jednu nije zaboravio.

I Franica Vuković željela je što više čuti o svome sinu Tomi, koji živi u Los Angelesu kao kapetan jahte »Nirvana«. Saznali smo da je njihova vlastita jahta u Zlarinu prije rata nosila isto ime i da se na njoj snimao film »Kraljica koralja«.

U kući Marije Vuković - Kalabrež bilo je vrlo živo. Vice joj je opisivao svoje susrete sa njenim sinom, nevjestom i unukom. Za vrijeme razgovora mogli smo osjetiti koliko je čvrsta veza — koju ni tisuće milja oceana ne mogu raskinuti.

Josipa Marković, čija je kćerka udata za Vukovica, bila je naš slijedeći domaćin. Ona dobro poznaje Vicu i njegovu porodicu. U Americi joj žive kćer, zet i dvoje unučadi. Josipa se vratila iz SAD prije desetak godina, nakon muževljeve smrti.

— Slušamo te i gledamo na televiziji — govorili su Zlarinjanji Vici Vuković — ali nam nekako suviše rijetko, dolaziš u posjete.

Nastavak na 6. strani

Učesnici proslave na Hvaru

DESETA POVREMENA IZLOZBA MUZEJA GRADA SIBENIKA

RIJETKI EKSPONATI

U povodu 350 - godišnjice smrti FAUSTA VRANČIĆA, jednoga od najistaknutijih Sibenčana svih vremena, Muzej grada Šibenika organizirao je veoma zanimljivu izložbu, na kojoj je predočeno jedanaest ekspanata.

Među njima nalazi se i originalni primjerak Vrančićeva djela »Machinae novae«, zbornika sa 49 tabla raznih projekata i crteža i sa oko stotinu stranica teksta na latinskom, talijanskom, španjolskom, francuskom i njemačkom jeziku koji služi kao objašnjenje crtežima.

Inače, u tom djelu Vrančić prikazuje projekt regulacije Tibera, mnogobrojne mlinove, satove, mostove i trajekte, pojase za spasavanje, gliboder i »Letječeg čovjeka« (Homo volans), koji predstavlja PRVU u svijetu štampom objavljenu konstrukciju padobrana.

Na izložbi je predočen i portret Fausta Vrančića iz 1605. godine, djelo nepoznatog slikara, a vlasništvo obitelji Draganić-Vrančić iz Prvića. Posjetiocima stoji na uvidu i grb obitelji Vrančić, zatim genealoški prikaz obitelji Vrančić, te Vrančićev kodeks br. 71 iz XVI stoljeća, sa statutom i raznim ispravama grada Šibenika. Na izložbi su predočene i fotokopije Faustovih konstrukcija iz djela »Machinae novae«, te fotokopija naslovne strane Faustova »Rječnika pet najplemenitijih jezika Evrope« sa fotokopijom jedne stranice riječi. Pored toga posjetioci ove zanimljive izložbe mogu vidjeti i dva por-

trata Antuna Vrančića, Faustova strica, inače rad u bakrorezu Sibenčanina Martina Kolučića.

Izložba »Faust Vrančić i njegovo djelo« bit će otvorena do 15. svibnja. Već dosad ona je naišla na veoma dobar prijem kod građana. Na kraju: ova i neke druge izložbe potvrđuju da je nenadoknadiv gubitak što Muzej grada ne raspolaže prikladnim izložbenim prostorom. Jer, da ga ima, muzealci bi nas češće obradovali sličnim REPRESENTATIVNIM izložbama. (B)

KULTURNI MOZAIK

U ČETVRTAK, 11. SVIBNJA, održat će se zajednički sastanak Sekretarijata Festivalskog vijeća i članova komisije koja je određena da pregleda sve dječje i lutkarske predstave s kojima se pojedine jugoslavenske kuće misle predstaviti na Sedmom festivalu djeteta. Kao što je poznato, prijavljeno je 29 lutkarskih i dječjih predstava, a na festivalskoj priredbi »ima mjesta« samo za desetoricu. Na tom sastanku konačno će biti određene izvedbe za Sedmi festival djeteta.

SIBENSKI PJSNIK PETAR BILUŠIĆ gostovao je prošlih dana u osnovnim školama u Vrploju, Lozovnu, Rogoznici, Pirovcu, Primošenu, III osnovnoj školi i još nekim školama prvog stupnja — i održao predavanje o jugoslavenskoj dječjoj poeziji. Nakon predavanja učesnici su razgovarali s književnikom Bilušićem, koji im je na kraju pročitao više svojih pjesama. Predavanje o suvremenoj poeziji za dječce Petar Bilušić održat će u još nekim osnovnim školama.

PROF. MARKO MARINČIĆ dobio je ovih dana diplomu od Zavoda za unapređenje osnovnog školstva SR Hrvatske i Pedagoškog zbora. To značajno priznanje prof. Marinčić dobio je za svoj dugogodišnji rad u prosvjeti. Tim povodom su studenti, nastavnici i članovi Savjeta Pedagoške akademije u Šibeniku organizirali svečanost, na kojoj je prof. Marinčića toplu pozdravilo više govornika, čestitajući mu 40 godina savjesnog, požrtvornog i nesebičnog rada u prosvjeti. (B)

PREDAVANJE O CHARLESU BAUDELAIREU

U četvrtak, 11. svibnja, ponovo u našem gradu gostuje uvaženi Francuz, gospodin MICHEL CARRAZ, lektor francuskog jezika na Filozofskom fakultetu u Zadru. Prilikom boravka u našem gradu g. Carraz će održati predavanje o pjesništvu Charlesa Baudelairea, jednoga od najznačajnijih pjesnika svih vremena.

Predavanje je organizirano povodom 100 - godišnjice pjesnikove smrti, a bit će popraćeno recitacijama Baudelaireovih pjesama. Održat će se u foajeu Narodnog kazališta, s početkom u 19 sati.

Vjerujemo da će poznavaoči francuskog jezika i štovaoci velikog francuskog pjesnika iskristiti priliku da u velikom broju posjete predavanje g. Carraza.

GODISNJA SKUPŠTINA »STUDENT - SERVISA« SIBENIK

TRI GODINE USPJEŠNOG POSLOVANJA

Nedavno je u prostorijama Pedagoške akademije u Šibeniku održana godišnja skupština »Student - servisa«, ustanove za privremeno zapošljavanje studenata.

Na skupštini su, u izvještaju direktora Servisa M. Matijaša i u diskusiji studenata, iznijeti rezultati dosadašnjeg poslovanja i neposredni zadaci u daljnjem zapošljavanju studenata u ovogodišnjoj turističkoj sezoni.

Osnovan na inicijativu Saveza studenata Pedagoške akademije, prije tri godine, Servis je počeo svoj rad skromnom dotacijom splitskog Servisa u iznosu od 200.000 starih dinara. To je ujedno bila i jedina dotacija. Ali, vršeci razne usluge poduzećima, ustanovama i privatnim licima, u svim vrstama fizičkih i intelektualnih poslova (od rada u projektnom birou do cijepanja drva), Servis je u toku 1966. godine ostvario fi-

nancijski efekt od 11.800.000 starih dinara, što je za 4 milijuna više nego u početnoj — 1965. godini. Od navedenog iznosa članovima Student - servisa isplaćeno je 9.900.000 starih dinara.

Ovo je najspecifičnija radna organizacija na ovom dijelu Dalmacije, sa osnovnim sredstvima u vrijednosti od samo 76.000 starih dinara.

U prošlom periodu studenti i učesnici viših razreda šibenskih srednjih škola većinom su bili privremeno zaposleni kod slijedećih radnih organizacija: »Šibenka« (naročito ženska radna snaga), Centar za scensku kulturu i festival djeteta, »Zelenila«, »Izgradnja«, Biro za projekte, pogon zagrebačke »Pivovare«, Tvornica elektroda i ferolegura, »Palk« i druge.

Treba istaći da bi »Autotransport« i pumpna stanica morali pokazati više razumijevanja kod zapošljavanja studenata, a naročito u Medunarodnoj godini turizma, kad »Autotransport« uvodi dosta izvanrednih linija, a pumpna stanica očekuje da bude preopterećena.

Studenti su dosad obavljali većinu poslova na trajektima, parkiralištima, recepcijama hotela i drugim mjestima u ugostiteljstvu. Svojim radom oni su dokazali da u turističkoj sezoni mogu pomoći svugdje gdje je potrebno. Ovog ljeta planira se da iz redova studenata budu »rekrutirani« i milicioneri - saobraćajci (u posebnim uniformama), koji bi naplaćivali takse na parking - prostorima i obavljali ostale poslove na ulicama grada i na magistrali.

Student - servis je vrlo mnogo doprinio materijalnom zbrinjavanju studenata, tako da se može reći da su se neki omladinci opredijelili za studij u ovom gradu — upravo zbog prednosti koje im pruža Servis.

Skupština je na kraju rada izabrala novi Savjet (predsjednik Mile Mišura) i Upravni odbor (predsjednik Maksim Ozević), dok je za rukovodioca ponovo izabran drug Marin Matijaš. Vrijedno je istaći da je drug Matijaš neumorno radio i da je postao omljen među studentima Šibenika.

Sime Pilić

Drniška panorama**»MOJ ZET DIREKTOR« U DRNISU**

Na svečanosti akademiji u dvorani drniškog DTO »Partizana«, nakon prigodnog referata u čast 1. maja, kojeg je pročitao M. Kovačević, izveden je prigodni program u kojem je Centar za scensku kulturu i Festival djeteta prikazao drniškoj publici komediju u tri čina »Moj zet direktor« od Veljka Mandića. Režiju toga djela imao je Ante Balin, a scenografiju je dao Branko Friganović. Publika je bila oduševljena glumom Branka Pletikose.

ZAGREBACKI »LORDOVI« U DRNISKOM »PARTIZANU«

Drugog svibnja u Drnišu su članovi zagrebačkog VIS-a »Lordovi« održali svoj koncert, nakon čega su u dvorani DTO »Partizana« zabavljali mlade Drnišane na plesu.

GODISNJE KONFERENCIJE U ŠKOLAMA DO 15. SVIBNJA

Odlukom Predsjedništva Općinske konferencije Saveza om-

ladine u Drnišu, godišnje konferencije Saveza omladine u školama drugog stupnja treba da budu održane do 15. svibnja o. g. Na njima će drniški srednjoškolski, osim sumiranja dosadašnjih rezultata i utvrđivanja neposrednih zadataka, donijeti i odluke o reorganizaciji Saveza omladine u školama drugog stupnja.

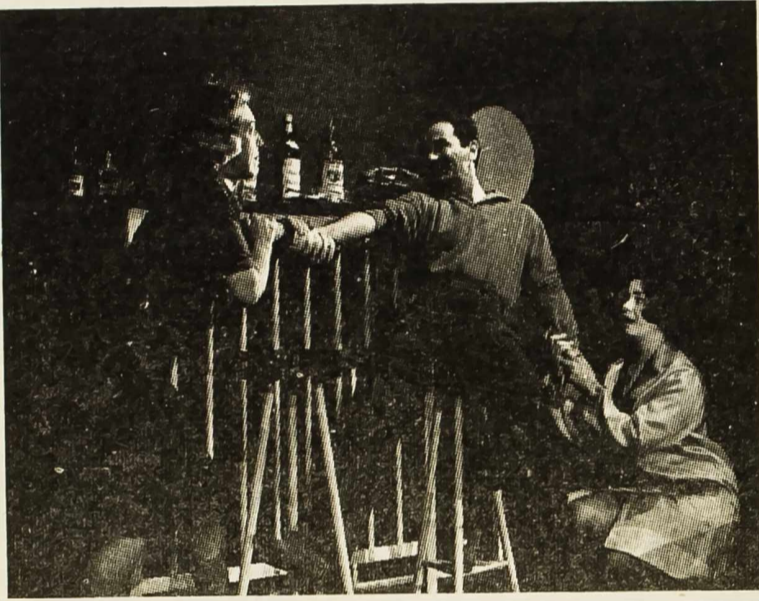
BOGAT KULTURNO - ZABAVNI ŽIVOT

U posljednjih mjeseca i po dana u Drnišu je održano više predavanja, priredaba i nastupa poznatih ansambila, te koncerta VIS-ova, džez - orkestara i ostalih kulturnih i zabavnih manifestacija — nego za prošlu godinu i po dana zajedno.

DRNISANI NA IZLETIMA

Najviše stanovnika Drniša i okolnih sela provelo je prvomajске praznike na izletima u Roškom slapu, Visovcu, Oklaju, slapovima Krke i drugim izletničkim mjestima drniške općine.

Sime Pilić

„MOJ ZET DIREKTOR“

Scena za odrasle Centra za scensku kulturu i Festival djeteta izvela je za prvomajskih praznika premijeru djela »MOJ ZET DIREKTOR« od crnogorskog književnika VELJKA MANDIĆA. Prije izvedbe na šibenskoj sceni ta je komedija igrana na mnogim jugoslavenskim pozornicama i gotovo uvijek bila dobro primljena od gledalaca.

Režiju komedije »Moj zet direktor« imao je ANTE BALIN, dok je scenografski okvir dao BRANKO FRIGANOVIĆ. Uloge su tumačili NEVA BELAMARIC, KRESIMIR ZORIC, BRANKO PLETIKOSA, DUSKO PERIC, GORDANA CEKO, JOSKO BUJAS, PALMIRA KOSTAN i NADA MIKULANDRA. Nakon premijere u Šibeniku, izvedbu toga komada vidjeli su i mještani Zatonja, a predviđeno je da je vide i mještani svih većih mjesta na području naše komune. (B)

„FAUST 1“ IPAK JE LETJELA

U NJENU TIJELU NALAZILA SE PRVA »OMLADINSKA RAKETNA POŠTA«

U okviru proslave 350-godišnjice smrti Fausta Vrančića, Raketna sekcija Narodne tehnike priredila je lansiranje rakete »Faust-1«, koja je trebala s otoka Prvića preletjeti preko morskog kanala i padobranom se spustiti na područje Srima. Na taj način, pored Maribora, Beograda, Sarajeva, Siska i Celja, Šibenik je postao šesti raketni poligon u zemlji koji je izvršio pokušaj prijenosa pošte raketom. Osim toga, ovo je prvi slučaj lansiranja preko morske površine.

Ova manifestacija imala je višestruko, pa i simbolično značenje. U prvom redu, raketa je nosila ime uglednog Sibenčanina, a njen let od Prvić-Luke do Šibenika trebao je oživjeti uspomenu na stvaralački rad Fausta Vrančića u oblasti tehničkih dostignuća i njegovu veliku ljubav za ova dva mjesta. Upotreba padobrana pri spuštanju rakete imala je svoj najveći značaj. Time se htjelo evocirati uspomenu na događaj kada je Vrančić u Veneciji s jedne kule demonstrirao skok pomoću te naprave, spustivši se neozlijeđen na zemlju i izvršivši tako prvi praktični skok padobranom u svijetu.

Unatoč tome što raketa nije u potpunosti izvršila svoj zadatak, što nije aterirala na kopno, nije nimalo umanjena ova vrijedna akcija. Staviše, inicijative Raketne sekcije, filatelističkog društva »Šibenik«, društva za podvodne aktivnosti »Kornati«, Industrijske škole, »Palka«, Foto-kluba i drugih — bila je značajan prilog proslavi, koju je uz ovu značajnu

obljetnicu organizirao Muzej grada Šibenika.

Čitava organizacija lansiranja rakete imala je za promatrače iz Šibenika i mještane Prvića spektakularan značaj, dok je za učesnike bila spontana i kombinirana vježba nekoliko društava.

Pored radio - veze, kojom su komunicirale obje ekipe učesnika na otoku, te u Srimu i Šibeniku, bila je prisutna i signalna služba, dok je organizacija prevoza morem i kopnom, a u završnom dijelu i uspješno sudjelovanje članova društva za podvodne aktivnosti »Kornati«, koji su iz mora izvadili dijelove rakete i filatelističku poštu, besprijekorno funkcionirala.

Na svome prvom letu raketa »Faust-1« trebala je da prenese omladinsku raketnu poštu, koja se sastojala od 200 avionskih omotnica sa stiliziranim crtežom raketne pošte i od 160 dopisnica sa likom F. Vrančića. Pored vinjeta zelene i žute boje, raketna pošta nosila je i dva žiga štampana na hrvatsko-srpskom i engleskom jeziku; prvi kružni (mašinski otisnut),

Sime Pilić

Prema planu raketara, trebalo je da se nakon 19 sekundi leta aktivira gornji dio rakete, radi izbacivanja padobrana s poštom. Kako se raketa u tom vremenu našla pod vodom, aktiviranje je nastalo u moru. Tom prilikom djelomično je oštećen tobolac koji je inače, zbog kišnog vremena, bio dobro zaštićen, pa je morska voda uspjela ovlazi samo dio omotnice — one koje su se nalazile u predjelu oštećenja depoa pošte.

Unatoč djelomičnom uspjehu, o neuspjehu i ne može biti govora, najviše priznanja treba odati mladim raketarima i njihovu klubu, kao i onima koji su direktno i indirektno sudjelovali u akciji.

M. Milišić

HASANAGINICA U DOMU JNA

U organizaciji Doma JNA, u Šibeniku je gostovala drama Narodnog kazališta iz Splita. Gosti su dali predstavu »Hasanaginica«. Naslovnu ulogu tumačila je mlada Zdravka Krstulović. Priredba je bila veoma dobro posjećena. (B)

Nikola Polić

Miloš Ožegović

Krste Stipančević

ZAMOLILI SMO DRUGA STJEPANA SINKA, DIREKTORA PODUZEĆA »KORNAT«, DA POUČI 20-GODIŠNJICE RADA PODUZEĆA UKRATKO IZNESE NESTO O TOM RADU. ON NAM JE REKAO:

ŠTO VEĆA AKUMULACIJA

— Sredstva kojima radni kolektiv »Kornata« danas upravlja, rezultati su rada i zalaganja svih onih radnika koji su kroz prošle dvadeset godina, s manjim ili većim radnim stažom, prošli kroz ovu radnu organizaciju. Naša je dužnost da ih se danas, prigodom ovoga skromnog jubileja, sjetimo i na taj način njima izrazimo svoje priznanje.

Privredna reforma, u ovoj fazi njene realizacije, dala je veliku glavobolju znatnom dijelu proizvođača robe široke potrošnje. Pritišću ih zalihe, cijene i međusobna zaduživanja, a dinar im postaje sve teži.

Već sutra ti će se tokovi ostvarivanja reformskih postulata na isti način reflektirati i kod nas — u trgovini. Iako je svakom dobrom privredniku svojstveno da bude suptilan na ta i takva kretanja u privredi uopće, ipak mi sebi danas, i onima koji sutra dolaze iza nas, moramo staviti u zadatak: da što većom akumulacijom obezbijede sebi što veći dio vlastitih obrtnih sredstava.

Koji su putevi ostvarivanja toga zadatka, radni ljudi našeg kolektiva dobro znaju.

VETERANI T P „KORNAT“

Prije tačno dvadeset godi na osnovano je u Sibeniku poduzeće »Kornat«, kao trgovinsko poduzeće ondašnjeg kotara Sibenik. Sa današnjeg stanovišta, bilo je to maleno, gotovo lilliputansko poduzeće. Brojilo je samo 8 članova. Od svih njih danas se u »Kornatu« nalazi jedino MILAN KOVAČEV.

— Stupio sam u poduzeće u godini njegova osnivanja, 1947. godine — sjeća se Kovačev. U to vrijeme administracija je radila prilično primitivno. Nije bilo nikakvih formulara i obrazaca, nikakvih uredskih strojeva i pomagala. Bio sam i skladištar i evidentičar, i fakturista i kalkulant, a zatim i referent za garantirano snabdijevanje komercijalne službe.

— Koju funkciju sada obavljate u poduzeću i ko-

liko ono danas broji članova?

— Sada sam referent komercijalnog odjela i zamjenik komercijalnog rukovodioca. Kao što vidite, prošao sam gotovo sve faze rada u poduzeću. — Danas naš radni kolektiv broji 115 članova.

Posjetili smo još tri radnika poduzeća »Kornat«, u stvari poslovođe prodavaonica. To su: NIKICA POLIĆ, KRSTE STIPANČEVIĆ I MILOŠ OŽEGOVIĆ.

Popularnog Nikicu poznaju gotovo svi odrasli građani Sibenika. Njegova prodavaonica cipela uvijek je puna potrošača. On je, inače, veteran trgovačke struke i u trgovini radi još od oslobođenja, prvo kod Vojno-trgovinskog poduzeća, a od 1952. godine u »Gradskom magazinu«. Nakon pripajanja »Gradskog magazina« »Kornatu«, Nikica je prešao u novo poduzeće, ali sa svojom bivšom »branšom« — u prodaji cipela!

— Budući da toliko godina prodajete obuće, kažite nam kakav je bio njen kvalitet kroz to vrijeme.

— Moram priznati da je kvalitet obuće do 1959. godine bio bolji od današnjeg, ali je asortiman bio daleko oskudniji. Do toga vremena se 50 posto rada na obući obavljalo ručno, te je i kvalitet bio bolji. Od 1960. godine primjećuje se pad kvalitete. Ali, kapaciteti su silno porasli. Isto tako i asortiman. Međutim, posljednjih godina opaža se da kvalitet obuće opet postaje bolji.

— Kakav je promet vaše prodavaonice?

— Stalno raste. Mi smo odmah iza »Borova«. Prošle godine obavili smo promet od oko 127 milijuna starih dinara.

Krstu Stipančevića pronašli smo u prodavaonici staklarije na obali. Prodavaonica je bila puna potrošača, tako da je osoblje bilo stalno zauzeto.

Stipančević je završio školu za trgovinskog naučnika još 1937. godina. 10 godina proveo je u Australiji, a zatim se vratio u Jugoslaviju sa više omladinaca, djece naših iseljenika i formi-

rao od njih radnu brigadu, te s njima otišao na izgradnju pruge Nikšić — Titograd. U trgovini se zaposlio 1952. godine, i to u poduzeću »Kornat«.

— Otada — kaže Stipančević — radim bez prekida, i to kao poslovođa u prodavaonici staklarije i boja. U bivšoj staroj prodavaonici bilo nas je samo troje, a sada nas ima osam. Promet je silno porastao, te sada obavimo i do 200 milijuna dinara prometa godišnje.

Konačno smo prispjeli i u prodavaonicu parfumerije »Mami«. Za razliku od ostalih, ovdje građana dolaze da zadovolje svoje »luksuzne potrebe«. Pa ipak, prodavaonica nije nikada prazna. Samo za nekoliko minuta, na primjer, u radnju su navratila tri trgovačka putnika, od kojih su dvojica bili predstavnici splitske »Dalme«.

— Vidite — rekao nam je Miloš Ožegović, inače predsjednik Upravnog odbora »Kornata« — u ovoj prodavaonici mi imamo sve novitete koji se pojave na tržištu, i to već nakon nekoliko dana.

Ožegović je veteran u trgovini, sa 30-godišnjim radnim stažom. Od toga je čitav niz godina proveo u sadašnjem poduzeću.

— Kod vas je nivo posluživanja na visini. Da li se posebno trudite da to održite?

— To smatram normalnom potrebom u poslovanju i ništa više. Ipak, drago mi je ako građani to zapazaju.

— Koliko vaša prodavaonica obavi prometa godišnje?

— Oko 100 milijuna dinara. To je iznad jugoslavenskog prosjeka za ovakve prodavaonice.

Poslovni partneri ponovo su navratili, pa smo i ovaj razgovor završili, želeći poduzeću — jubilarcu i njegovim radnicima daljnje uspjehe u radu.

Veterani šibenske trgovine i svi mladi radnici poduzeća »Kornat« ovom svojom proslavom još jednom ukazuju na put kojim je išla naša poslijeratna trgovina, na put samoodricanja i starih konoba — do suvremenih prodavaonica s modernim sistemom posluživanja. I zato još jednom iskrena čestitka svima njima.

20 GODINA RADA

Nekadašnji Kotarski narodni odbor Sibenika donio je 27. III 1947. godine odluku o osnivanju kotarskog trgovinskog poduzeća »Kornat« sa sjedištem u Sibeniku, s pravom rada i djelovanja na području kotara. Početak osnivanja poduzeća pada baš u travnju te godine. Od svih sredstava nužno potrebnih za rad bilo je samo: određena grupa radnika i odluka osnivača. O materijalnoj osnovi ni govora.

S time je trebalo osnovati radnu organizaciju koja će snabdijevati oko 47.000 stanovnika okolnih sela. Pa ipak, nošeni sveopćim poletom, snagom i vjerom narodnih masa u izgradnji novog, boljeg, socijalističkog društva — prionulo se radu i zadatak osnivača se počeo ostvarivati.

Te godine poduzeće otvara svoje prve tri prodavaonice. Prvih dana 1948. godine rasformira se tadašnje Opće trgovačko poduzeće i njegova sredstva pripajaju se »Kornatu«, a što omogućuje daljnji razvoj i otvaranje novih prodavaonica. Tokom 1948. i 1949. godine mreža seoskih prodavaonica sve više se širi i jača, da bi krajem 1949. poduzeće imalo u svome sastavu 44 prodavaonice. Time je ujedno potpuno likvidirana i isključena iz robnog prometa privatna maloprodajna trgovina na području bivšeg kotara Sibenik.

U interesu jačanja društvene uloge zadruga na selu, već početkom 1950. godine oko polovinu prodavaonica poduzeće predaje tim organizacijama. Ali, ta godina ima posebno značenje za rad i razvitak poduzeća.

Te je godine kolektiv izabrao svoj prvi radnički savjet, a time, izdvojivši se iz nadležnosti AOR-a, preuzeo na sebe moralnu materijalnu odgovornost pred društvenom zajednicom za upravljanje i korištenje društvenim sredstvima.

Kroz nekoliko prvih narednih godina radničkog samoupravljanja, društvena zajednica stvara uvjete za vlastitu akumulaciju u privredi, pa tako i u našem poduzeću. Iako su ta sredstva tada bila veoma skromna, ipak su nam ona omogućila modernizaciju prodajnog prostora u jačim centrima na selu. Radi jasnoće stanja, treba istaknuti činjenicu da se do 1953. godine oprema prodavaonica, a i prodajni prostor sastojao iz ostataka predratne seoske trgovine, dobrim dijelom tokom rata uništen ili oštećen. Godina 1954. bila je početak postepenog mijenjanja i uređenja suvremenije opreme. Istina, tada još veoma skromne, ali je ipak — krenulo. Te iste godine stvara se jezgro vlastitog teretnog voznog parka, što omogućuje sigurnije i kontinuirano snabdijevanje potrošača.

Razvojem privrede mijenja se i uloga trgovine. To uvjetuje i poduzeće 1958. godine gubi svoj karakter »kotarskog« poduzeća. Izdvaja iz svoga sastava sve prodavaonice na selu, kao i sve prodavaonice prehrane i iz svojih vlastitih sredstava osniva novo poduzeće za promet industrijskom prehrambenom robom »Konum« u Sibeniku. Izdvajajući tako iz svojih ionako skromnih sredstava materijalnu osnovu za rad novoosnovanog poduzeća, poduzeće je znatno oslabilo, te nastavlja rad samo sa 12 prodavaonica, i to na području grada Sibenika, da bi 1962. godine prošlo kroz još jednu reorganizaciju kojoj je svrha bila specijalizacija poduzeća, pa s tim u vezi i njegovih prodavaonica.

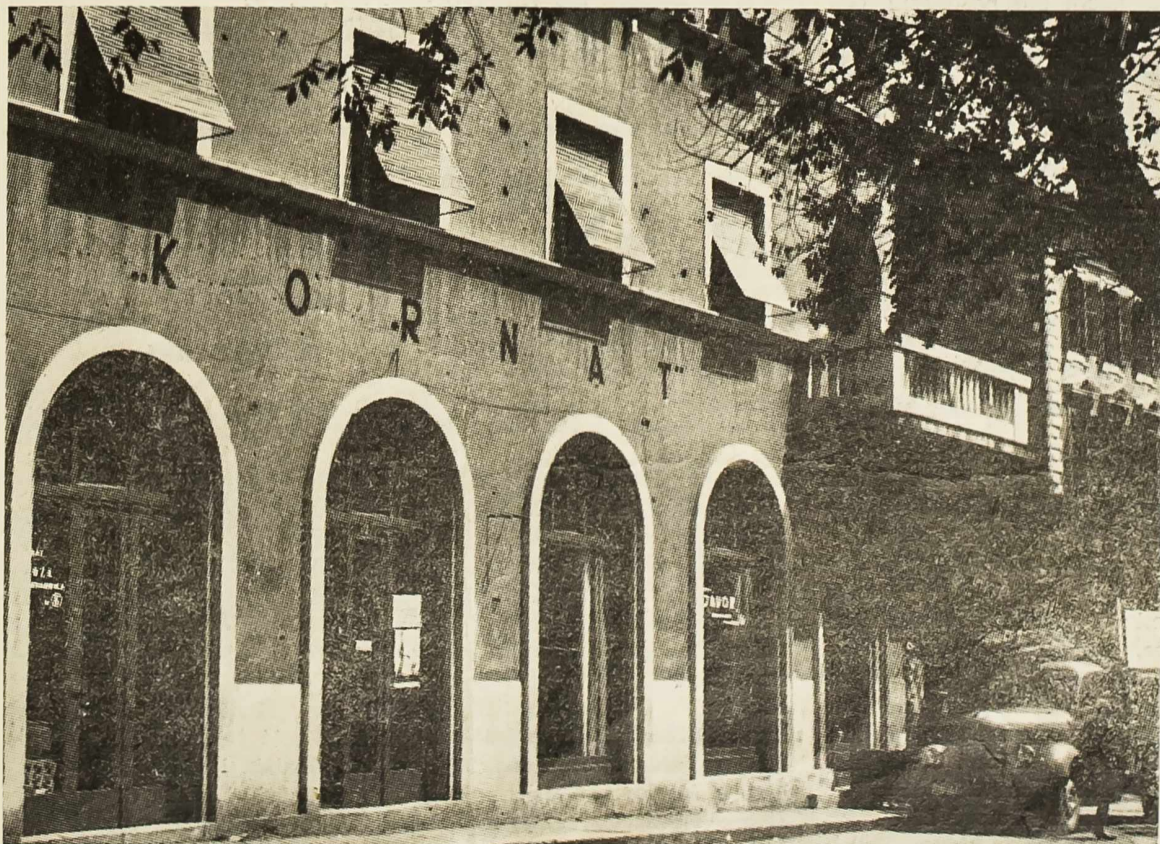
Ceste i različite promjene, koje su bile pokretane općim interesima, uvijek su za sobom ostavljale negativne posljedice koje su se odražavale na materijalnoj osnovi poduzeća, pa time na njegovoj sposobnosti da uspješno obavlja svoj društveni zadatak. Stoga je bilo potrebno uvijek iznova — velikih napora i samoodricanja da se stvore novi uvjeti za vlastito akumuliranje. Potrebe za sredstvima bile su velike. Svih 12 prodavaonica nalazilo se u veoma lošem stanju, bez suvremene opreme, prodajni prostor dobrim dijelom u »konobama«.

Nasuprot tome brz razvoj naše privrede uopće, a posebno proizvodnje, tražio je suvremenije trgovinske organizacije, a jača upovna moć stanovništva i profinjniji ukus potrošača adekvatnu i funkcionalniju posluhu. Suočivši se s takvim problemima,

kolektiv nalazi izlaz i njegovo rješavanje — u samoodricanju u korist veće akumulacije i tim putem stvaranje sredstava za modernizaciju postojećeg i za izgradnju novog prodajnog prostora, a s tim u vezi i vlastitog skladišnog prostora.

Zahvaljujući pravilnoj poslovnoj politici organa samoupravljanja u poduzeću i zalaganju svih članova radne zajednice, ti su problemi savladani. Odlukom Radničkog savjeta uvedene su u poduzeću još 1962. godine ekonomske jedinice i na njih je prenesen veliki dio samoupravljačkih prava, a posebno prava o raspodjeli dohotka i osobnih dohodaka. Iako iz početka veoma teško, taj se sistem ubrzo uhodao. Stvoreni su uvjeti za pravilne odnose, ne samo među ekonomskim jedinicama nego i među ljudima. Cijeni se samo rad i rezultati toga rada. Na prvom mjestu je briga o ekonomskom jačanju poduzeća.

Ulazeći u treći decenij poduzeće danas ima za 120 posto veći prodajni prostor nego prije četiri godine, od toga oko 50 posto u vlastitim objektima, a sve stare i neugledne prodavaonice rekonstruirane su i prilagođene suvremenim potrebama potrošača. Broj prodavaonica povećan je za 70 posto, a neke od njih otvorene su i na područjima drugih komuna. Izgrađeno je i vlastito centralno skladište i osiguran prostor za njegovo daljnje proširenje. Vrše se pripreme za otvaranje novih prodavaonica. Uz te materijalne napore, posebna briga posvećuje se odgoju prodavačkog osoblja — za pravilan odnos prema kupcima.

MILAN KOVAČEV

